

Første Næstformand (Carl F. Madsen): Landstingets næste Møde afholdes i Morgen Kl. 12 med følgende Dagsorden:

1) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Forbud mod at bære Uniform m. v.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af samt Ændring i forskellige midlertidige Told- og Afgiftsbestemmelser m. v.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 173 af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv.

Mødet hævet Kl. 17⁵⁵.

61de Møde.

Fredag den 20. Marts Kl. 12.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forbud mod at bære Uniform m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 237).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig at forelægge for det høje Ting Forslag til Lov om Forbud mod at bære Uniform m. v., saaledes som dette Forslag er vedtaget af det høje Folketing. Den hidtil gældende Lov af 22. December 1934 om Forbud mod at bære Uniform udløber den

1. April i Aar, og da det er Regeringens Opfattelse, at de Forhold, som motiverer Lovens Gyldighed forlænget for 3 Aar. Imidlertid ønskede man i Folketinget en nærmere Drøftelse af Lovens, baade formelt og reelt. Denne Drøftelse fandt Sted i Folketingsudvalget, og ved Samraad med mig blev man enig om dels at foretage forskellige formelle Ændringer, det vil sige at omskrive Loven saaledes, at den kom bedre i Overensstemmelse med sit Formaal, dels at gennemføre visse reelle Ændringer, der særlig var ønsket fra Venstres Side. De formelle Ændringer var særlig ønsket fra konservativ Side, uanset at dette Parti af principielle Grunde ikke ønskede i det hele taget at stemme for Lovforslaget.

De reelle Ændringer, der blev gennemført i Uniformsloven, er følgende. Efter den gældende Lovs § 1, sidste Stykke, skal Tvivlsspørgsmaal med Hensyn til, hvad Forbudet omfatter, afgøres af Justitsministeren. Dette Stykke er gaaet ud, og det vil altsaa sige, at Tvivlsspørgsmaal, hvad der maaske ogsaa i og for sig er naturligt, da det drejer sig om en Lov, der specielt er rettet mod politiske Uniformer, fremtidig skal afgøres af Domstolene, medens Justitsministeren stadig beholder Retten til at meddele Dispensation fra Forbudet.

Den anden reelle Ændring vedrører de frivillige Korps's Stilling. I den gældende Lov staar der, at Medlemmer af frivillige Korps kan bære Uniform under deres Øvelser efter nærmere Anordning af Forsvarsministeren. Man har ønsket, ligeledes særlig fra Venstres Side, at det skulde finde Udtryk i Loven, i hvilket Omfang disse Korps skulde have denne Ret til at bære Uniform. Hvorledes Sagen er ordnet, vil man se i den nye § 1, 4de Stykke.

Endelig ønskede man, ligeledes fra Venstres Side, at Lovens Gyldighed ikke skulde forlænges for 3 Aar, men kun for 1 Aar. Denne sidste Ændring fandt jeg ikke rimelig, fordi der ikke er nogen Grund til at tro, at Forholdene paa dette Omraade vil være ændret i Løbet af et Aars Tid, men da man saa stærkt holdt paa dette Krav, gik Regeringen og Regeringspartierne ind paa det, idet det naturligvis i og for sig er ligegyldigt, om vi skal føre denne Diskussion ogsaa til næste Vinter eller ej.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger ændret, baade formelt og reelt, og saaledes som det er vedtaget af et stort Flertal i Folketinget, til det høje Landstings Velvilje.